

Olga KONSEWIC

Narodowy Uniwersytet Kijowski im. Tarasa Szewczenki, Ukraina

Polska w prasie ukraińskiej (na przykładzie tygodników „Ukraiński tydzień”, „Fokus”, „Korrespondent” i gazety „Kommentarii”)

Media – podstawowe źródło informacji o Polsce dla Ukraińców. Europejski sukces kraju, wspólna przeszłość historyczna oraz bliskość geograficzna – to są podstawowe czynniki, które mają wpływ na zainteresowanie Ukraińców. Zgodnie z ostatnimi badaniami, Ukraińcy na ogół interesują się losem Polski, ale nie na tyle, aby specjalnie szukać informacji na temat życia sąsiadów w mediach. Jednak więcej niż połowa mieszkańców Ukrainy (56%) w poprzednim miesiącu czytała w prasie lub oglądała w telewizji materiały, które w jakiś sposób dotyczą Polski (Konieczna-Sałamatin, 2011, s. 7).

W celu ustalenia tego, jak Polska jest widziana oczami ukraińskich dziennikarzy, dokonajmy analizy publikacji magazynów „Ukraiński tydzień”, „Korrespondent”, „Fokus” oraz gazety „Kommentarii” z roku 2012.

„Ukraiński tydzień” – jeden z nielicznych tygodników w języku ukraińskim, w którym publikowane są kluczowe wydarzenia, problemy Ukrainy i świata. Nakład – 41 500 egzemplarzy. „Korrespondent” i „Fokus” – dwa najbardziej popularne tygodniki rosyjskojęzyczne na Ukrainie. Nakład – 50 000 oraz odpowiednio 32 000 egzemplarzy. Gazeta „Kommentarii” wychodzi w języku rosyjskim (nakład – 40 000), jak i w ukraińskim (20 000).

Rok 2012 był bardzo ważny dla Polski i Ukrainy. Euro 2012 przyczyniło się do zwiększenia publikacji o Polsce. Przy tym ukraińscy dziennikarze starali się poinformować nie tylko o wydarzeniach związanych z Mistrzostwami Europy w Piłce Nożnej.

W roku 2012 „Ukraiński tydzień” głównie publikował materiały na temat europejskiego doświadczenia Polski. Chodzi o to, że w roku 2012 paraflowanie Umowy o Stowarzyszeniu z UE dało Ukrainie szansę dla rozwoju integracji europejskiej. Ukraina dołożyła wszelkich starań, aby

przybliżyć moment podpisania umowy. Polska z kolei była nie tylko adwokatem, ale także dobrym przyjacielem. Polscy politycy okazywali wsparcie dla Ukrainy w najtrudniejszych momentach. Na przykład Prezydent Polski Bronisław Komorowski spotykał się z Prezydentem Ukrainy Wiktorem Janukowiczem pomimo sytuacji, związanej z uwięzieniem byłego premiera Ukrainy Julii Tymoszenko. Kiedy europejscy politycy chcieli ogłosić bojkot Ukrainy na Euro-2012, Komorowski nie dołączył się do tego. „Polska – adwokat i przyjaciel Ukrainy, który może podzielić się europejskim doświadczeniem” – taki był główny message, który chcieli przekazać czytelnikom autorzy materiałów o Polsce w tygodniku „Ukraiński tydzień”.

W materiale *Pole bitwy za przeszłość: Jerzy Eisler o polskim doświadczeniu w desowietyzacji* dyrektor Oddziału Instytutu Pamięci Narodowej w Warszawie opowiada o tym, na ile wydajną i owocną może być działalność w zakresie pokonania historycznej spuściźny komunizmu. Zdaniem Jerzego Eislera w celu pokonania skutków totalitaryzmu, nie powinniśmy przekazywać młodszemu pokoleniu swoich kompleksów, stereotypów, fobii i uprzedzeń (*Поле битви...*).

Ukraińscy dziennikarze byli także zainteresowani konfliktem między Polską a Litwą. Ekspert w zakresie stosunków międzynarodowych i polityki wschodniej Polski Wojciech Borodzicz-Smolinski opowiadał o najpięknych stosunkach między państwami. Jego zdaniem obie strony patrzą na siebie przez pryzmat uprzedzeń i stereotypów: „Przede wszystkim jest to związane z wizerunkiem obywateli Litwy polskiego pochodzenia, jako nielojalnych wobec państwa, w którym żyją, którzy są zawsze gotowi zdradzić i ciągle oczekują na pomoc od sąsiada. Litwini są bardzo wrażliwi pod tym względem i Polska powinna to zrozumieć. Ta sytuacja trochę przypomina niefunciość Polaków do Niemców” (*Важке цыцідсцво...*).

W dziale „Świat” nr 38 z 20 września 2012 roku był opublikowany wywiad z reporterem „Gazety Wyborczej” i pisarzem Witoldem Szabłowskim. W tym numerze, w dziale „Polityka” można było przeczytać wywiad z byłym prezydentem Europejskiego Parlamentu Jerzy Buzkiem. Podkreślił on, że Polska staje się niezawodnym partnerem Ukrainy pomimo sytuacji politycznej na Ukrainie. Jerzy Buzek powiedział dlaczego Ukrainie nie udaje się przybliżyć do standardów UE. W jego opinii Ukraina powinna wdrożyć reformy w trzech obszarach: sądownictwo, samorząd lokalny i przeciwdziałanie korupcji. Umowa o Stowarzyszeniu z UE, zdaniem Pana Buzka, może uratować Ukrainę od „presji gazowej” ze strony Kremla (Бузек, 2012).

Artykuły o Polsce pojawiły się również w dziale „Kultura”. Na przykład, polski kompozytor i DJ pod pseudonimem Cai Caslavinieri (etniczny Ukrainiec Mychajło Jankowskyj) w jednym z materiałów opowiadających o Ukraińcach w Polsce oraz o sztuce współczesnej, zaznaczył, że dzięki Euro-2012 Polacy zaczęli rozróżniać Ukraińców od Rosjan (*Вміння слухати себе...*).

Po wyborach parlamentarnych na Ukrainie 28 października 2012 roku dziennikarze w tygodniku „Ukraiński tydzień” w rozmowach z polskimi ekspertami, politykami i osobami publicznymi przede wszystkim rozmawiali o europejskich perspektywach Ukrainy. Na przykład, polski politolog Aleksander Smolar opowiadał o rozbudowie otwartego społeczeństwa obywatelskiego w Polsce i oceniał sytuację na Ukrainie. Jego zdaniem, odtworzenie pełnej demokracji na Ukrainie może nastąpić jedynie w wyniku presji na rząd ze strony obywateli (Смоляр, 2012).

W nr. 45 z 8 listopada 2012 roku został opublikowany artykuł o tym, jak zostały ocenione wybory parlamentarne w roku 2012 przez Europe. Swoje komentarze przekazali dziennikarzom parlamentarzyści Paweł Kowal i Marek Siwiec.

W artykule pod tytułem *Podpisywać czy nie podpisywać* o debatach w Parlamencie Europejskim w grudniu 2012 roku i Umowie Stowarzyszeniowej z UE dziennikarze chwalą Polskę za wspieranie Ukrainy. Według autora artykułu właśnie polscy posłowie zaakcentowali wagę kwestii ukraińskiej podczas debaty (*Підписувати чи не...*). W 2012 roku w tygodniku „Ukraiński tydzień” zostało opublikowane 9 artykułów dotyczących Polski.

Tygodnik „Fokus” w 2012 roku dwukrotnie publikował w dziale „Newsmaker tygodnia” informację dotyczącą Polski. W sierpniu magazyn zwrócił uwagę czytelników na skandal wokół syna szefa Rządu RP Donalda Tuska. 30-letni Michał Tusk łączył dwa miejsca pracy – w państwie i prywatnej firmie, jakoby wykorzystując stanowisko w pierwszej w interesie drugiej (*Ньюсмейкер недели. На двух...*). W grudniu „Fokus” napisał o ofiarach śniegu w Polsce i przypomniał, że temperatura spadła do minus 27 stopni (*Ньюсмейкер недели. Снег...*).

Także w tygodniku znalazły swoje miejsce materiały o Euro-2012. „Fokus” ułożył słownik Euro-2012 i przypomniał że według danych oficjalnych, Ukraina i Polska pobiły rekord oglądalności Mistrzostw Europy (*Игра слов...*). Inny artykuł opowiadał o polskiej studentce, która otworzyła w Kijowie hostel dla turystów. W wyniku ogromnej ilości turystów przed Euro-2012, dziewczyna zaryzykowała otwarcie jeszcze jednego hostelu w Odessie. Aby to uruchomić, wystarczyło tylko 5000 euro na opłatę

zezwolenia, opłatę czynszu i wyposażenia pokoi. Dla zwrotu inwestycji, według słów dziewczyny, wystarczy jeden dobry sezon turystyczny (*Мечто под Евро....*).

W roku 2012 tygodnik opublikował materiał o polskich turystach, którzy zaczęli interesować się wycieczkami do byłego obozu koncentracyjnego „Auschwitz-Birkenau”. Tak więc, według statystyk w roku 2011 Oświęcim odwiedziła rekordowa liczba turystów – prawie półtora miliona osób (*Добро пожаловать в шок....*). Ogółem w 2012 roku tygodnik „Focus” opublikował 5 artykułów, które są związane z Polską.

Na łamach tygodnika „Korrespondent” Polska pokazana została nie tylko jako kraj, o którym trzeba mówić wyłącznie z powodu Euro-2012. Dziennikarze w swoich materiałach pokazali, że Polska jest pozytywnym przykładem kraju europejskiego, od którego Ukraina mogłaby się dużo nauczyć.

Na przykład w artykule o polskim ekonomicie i polityku Leszku Balcerowiczowi dziennikarze starali się wyjaśnić, dlaczego Polsce udało się osiągnąć dobrobyt gospodarczy, a Ukrainie nie. Artykuł przedstawia 12 pomysłów Balcerowicza z jego książki *W kierunku ograniczonego państwa* (*Либеральный радикал....*).

Następny artykuł dziennikarza Chrystyny Berdyńskich próbuje wyjaśnić, czym różni się życie dzieci polskich i ukraińskich urzędników. Na przykład, syn premiera Polski Donalda Tuska żyje skromnie i jeździ starą Hondą Accord. Trzy córki i dwaj synowie obecnego polskiego prezydenta Bronisława Komorowskiego unikają publiczności i nie są kojarzeni ze skandalami obyczajowymi lub politycznymi.

Tymczasem synowie ukraińskiego prezydenta Wiktora Janukowicza nigdy nie jeżdżą transportem miejskim. Oleksandr, starszy syn prezydenta jest milionerem. To samo można powiedzieć o córce byłej premier Julii Tymoszenko: Eugenia zaraz po ukończeniu uniwersytetu za granicą została właścicielką kilku restauracji (*Не наше воспоминание....*).

Sukces kontrowersyjnego polityka Janusza Palikota i nastroje wśród młodych ludzi doprowadziły do tego, że w Polsce zaczęło się mówić o „kryzysie wiary”. W jednym z artykułów dziennikarze „Korrespondent” spróbowali wyjaśnić, co się stało z najbardziej religijnym krajem Europy. Według danych Centrum Badania Opinii Społecznej (CBOS), w ciągu ostatnich siedmiu lat liczba chrześcijan zmniejszyła się o 5% (*Треснувший космет....*).

Dzisiaj Ukraina jest europejskim outsiderem pod względem ilości ludzi czytających książkę. W Polsce młodzież propaguje czytanie za pomocą ciekawych akcji. W jednym z artykułów tygodnik „Korrespondent”

opowiadał o inicjatywie *Nie czytasz? Nie idę z Tobą do łóżka!*. Takie „ultimatum” zostało dewizą kampanii, prowadzonej przez kilka polskich studentek. Aktywistki wydały serię zdjęć, na których ludzie leżą w łóżku z książką. Tym pomysłem zainteresowała się młodzież, a największa polska księgarnia Traffic Club, położona w centrum Warszawy, postanowiła zorganizować wystawę fotograficzną „czytających w łóżku” (*Дочитались до дыр...*).

Ukraińcy również zainteresowani są historią sukcesu gospodarczego Polski. „Korrespondent” w jednym ze swoich materiałów opowiada o tym, jak Warszawska Giełda Papierów Wartościowych wyprzedziła konkurentów w Europie Środkowej. Naprawdę, w dużej mierze dzięki Giełdzie, Polska lepiej niż inne kraje Unii przeżyła szczyt kryzysu finansowego i była jedynym krajem UE, który uniknął recesji i utrzymała wzrost gospodarczy (*Приглашение в Польшу...*).

W ramach przygotowań do Euro-2012, Polska skupiła się nie tylko na budowie infrastruktury, ale także na poprawianiu swojego wizerunku za granicą. Przed rozpoczęciem Euro-2012 dziennikarze oceniali przygotowania Polski do organizacji piłkarskich mistrzostw Europy. Na przykład, aby zadowolić gości, niezależnie od ich zamożności, Polacy promowali różne rodzaje turystyki – od kulturowej do ekstremalnej.

Po udanej reklamie Euro-2012 ruch na polskich turystycznych stronach internetowych wśród Francuzów zwiększył się o 800%, a wśród Niemców – o 500%. „Wszystkie wysiłki, podejmowane przez Polaków, powinny im pomóc nie tylko podczas Euro-2012, ale i w przyszłości przez zwiększenie napływu turystów, przyjeżdżających do nich z innych krajów, co najmniej o 0,5 miliona osób rocznie” (*Шопен, Валенса ипольськое чудо...*), – do takiego wniosku doszła dziennikarka tygodnika po ocenie przygotowania Polski do Mistrzostw.

Jeszcze jeden artykuł związany z Euro-2012, był poświęcony festiwalowi „Noc Kultury” w Lublinie. W zeszłym roku festiwal otworzył program kulturalny Mistrzostwa w piłce nożnej. Lublin stał się jednym z głównych ośrodków artystycznych Europy. Zdaniem dziennikarzy tygodnika, stało się to dzięki władzom i organizatorom, którzy postanowili, że w kulturę warto inwestować (*Зажгли Ночь...*).

Dziennikarze tygodnika „Korrespondent” również interesowali się wspólną przeszłością historyczną. Jeden z artykułów opowiada o przeprowadzeniu Operacji „Wisła”. „Wynik operacji bardzo ucieszył nowy polski rząd. Z terenów południowych wysiedlono na północ około 150 tysięcy Ukraińców, co w praktyce doprowadziło do zakończenia działalności

UPA w tym regionie. Na opuszczone ziemie do końca roku 1947 zostało przesiedlonych 14 tysięcy Polaków. Warszawa potrzebowała 60 lat, aby razem z Kijowem potępić te wydarzenia” (*Последние жертвы войны...*) – pisze autor artykułu Wołodymyr Hinda.

Tygodnik również omawiał kwestię Ukraińców pracujących w Polsce. Dziennikarze wyjaśnili, że Polska dla pracowników z Ukrainy zmienia ustawy, upraszcza wymogi wizowe, zapewnia ochronę socjalną. Na przykład, od początku roku 2012 polski rząd zobowiązał każdego pracodawcę do podpisania z każdym pracownikiem umowy o pracę, potwierdzenia wizy i ubezpieczenia medycznego. Państwo zapewnia ulgi dla pracodawców, którzy zatrudnią legalnie pracownika. Polska próbuje wyprowadzić nielegalnych pracowników z cienia. Każdy pracodawca, poczynając od lipca 2012 roku, przed zatrudnieniem cudzoziemca, zobowiązany jest sprawdzić legalność jego pobytu w kraju. W przypadku naruszenia zapisów ustawy pracodawcy grozi kara w wysokości do 3 tys. dolarów, a nawet pozbawienia wolności do lat trzech (*Польша зовет...*).

Łącznie w tygodniku opublikowano 9 materiałów na temat Polski.

Społeczno-polityczny tygodnik „Kommentarii” nie jest magazynem. Jego analiza jest jednak interesująca dla porównania z wymienionymi wyżej tygodnikami.

W listopadzie 2012 roku „Kommentarii” zrobił temat specjalny pod tytułem „Czy warto Ukrainie iść polską drogą” (*Cmoum ли Українє...*). W przygotowanych dla tematu specjalnego materiałach przytacza się mnóstwo argumentów, pobudzających do ruchu w kierunku Europy. Wśród argumentów – geopolityczne, jak i konkretne racje, dotyczące codziennego życia każdego Ukraińca. Numer ukazał się 18 października, akurat przed wyborami do Werchownej Rady Ukrainy, które odbyły się 28 października 2012 roku.

Artykuły dla dodatku specjalnego przygotowali polscy dziennikarze, działacze społeczni i nawet politycy.

W materiale *Dlaczego Ukraina jest potrzebna Europie* (*Почему Украина...*) polska dziennikarka Małgorzata Nocuń rozmawiała z byłym Prezydentem Polski Aleksandrem Kwaśniewskim. Kwaśniewski opowiedział o zadaniach, które Europa postawi przed Ukrainą, i przypomniał o tym, że wstąpienie do UE jest perspektywą długoterminową. Ale ta perspektywa, jego zdaniem, będzie realna, jeżeli Ukraina będzie podważała normy europejskie.

Były doradca Prezydenta Polski ds. Unii Europejskiej Paweł Świeboda napisał dla „Kommentarii” artykuł pod tytułem *Dlaczego Unia Euro-*

pejska się nie rozwali (Почему Евросоюз не...). Świeboda uważa, że UE uda się poradzić sobie z ekonomicznymi i demograficznymi problemami, a najgorsze ma już za sobą.

W artykule Grzegorza Nurka *Polska nie będzie ciągnęła Ukrainy do Europy na siłę (Польша не будет тянуть...)* wskazuje się na to, że wielu Polaków chciałoby widzieć Ukrainę w EU, lecz do osiągnięcia tego potrzebna jest wola elit i władz Ukrainy.

Polscy dziennikarze Przemysław Wilczyński, Jerzy Dziekoński oraz Marcin Żyła, przygotowali materiał pod tytułem *Mała Polska buduje się (Маленькая Польша...)* i ocenili polską obecność we wspólnocie europejskiej nie na skalę makroekonomiczną, a z punktu widzenia przemian na poziomie lokalnym. W artykule jest wiele przykładów tego, jak rozwijały się różne regiony Polski. Autorzy wskazują na to, że po wstąpieniu do EU obywatele nowych państw-członków wiele zrobili dla tego, żeby na Zachodzie zginęły negatywne stereotypy postrzegania ich regionów.

W artykule *Eurozona to nie tylko subsydia pieniężne (Еврозона – это не...)* posłanka do Parlamentu Europejskiego Danuta Hübner opowiadała, co dało dla jej kraju dołączenie się do wspólnoty europejskiej. Danuta Hübner twierdzi, że dziesięć lub dwanaście lat temu Polska potrzebowała nie tylko finansowego wsparcia zmian. Ona również wskazała na to, że Unia Europejska stworzyła dla Polski cywilizacyjne, społeczne, kulturalne i ekonomiczne granice, dające Polakom gwarancje geopolityczne, których wcześniej państwo nie miało.

Przedstawiciel Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka Adam Bodnar napisał materiał o instytucji obywatelstwa Unii Europejskiej pod tytułem „*Euroobywatelstwo*” stało się realnością («*ЕвроГражданство* стало...»). Bodnar opisał prawa obywateli UE i normy ustaw, które te prawa zapewniają.

Polski poseł do Parlamentu Europejskiego Paweł Kowal w swoim artykule zdecydował się rozwiązać mit o tym, że w związku z kryzysem niekorzystnie jest wstępować do Unii Europejskiej. Jest pewien, że Europa podała kryzysowi ekonomicznemu, a Ukraina natomiast może stracić swoją szansę, gdy zrezygnuje z eurointegracji. Paweł Kowal napisał nawet o tym, co ma zrobić Ukraina, żeby zbliżyć się do Europy. Interesujące jest to, że jako pierwszy punkt wskazał on „zmiany wewnętrzne w państwie” (ECeuqe выиграет от кризиса...). Zdaniem posła do Parlamentu Europejskiego, dla UE niezbędne jest rozszerzanie na Wschód.

Łącznie w dodatku specjalnym zostało przedstawione 7 materiałów. Połączone są pragnieniem wskazania tego, że mimo kryzysu na kontynen-

cie europejskim brak jest godnej alternatywy UE. Wskaźniki ekonomiczne są dowodem tego, że Unia Europejska (i sam proces integracji) jest korzystna dla krajów, o ile przyczynia się do pozytycznych reform. Zrozumiałe jest, że Unia Europejska nawet podczas kryzysu tworzy takie możliwości, których Ukraińcy nigdy nie mieli.

Tygodnik „Kommentarji” w kwietniu 2012 r. przedstawił temat specjalny *Zachodni adwokaci Ukrainy i Prezydenta Janukowicza* (*Западные адвокаты Украины...*). Jeden z materiałów tematu specjalnego był poświęcony Polsce. Autor dochodzi do wniosku, że Polska jest zainteresowane obroną Ukrainy i pozostaje optymistą. Przy tym „sprawy wewnętrzne Ukrainy” nie mają przeszkadzać jej w integracji z UE (*Несправимые оптимисты*). W artykule przytaczane są cytaty polskich działaczy społecznych i polityków, występujących ze wsparciem dla Ukrainy.

„Kommentarji” zainteresowany jest w naświetleniu tematu Polski na swoich stronach. O tym świadczy lista autorów, którzy pracowali nad artykułami o Polsce (wśród nich byli znani polscy dziennikarze i politycy), a również temat specjalny, poświęcony polskiemu doświadczeniu na drodze do Europy (do niego weszło od razu 7 dziennikarskich materiałów). Materiały te pozwalają ułożyć wyraźny obraz stosunków Polski i Ukrainy na danym etapie, a również ocenić politykę zewnętrzną Polski co do krajów Europy Wschodniej.

Ważne jest to, że tygodnik nie uległ pokusie napisania o Polsce w świetle mistrzostwa Euro-2012, a zwrócił uwagę na inne, nie mniej ważne tematy. Spośród przeanalizowanych tygodników ten był jedynym, który wychodzi w dwóch językach i oferuje czytelnikowi alternatywę. Przecież zgodnie z informacją Centrum Razumkowa (dane według stanu na 2011 rok), 53,3% obywateli Ukrainy rozmawia w życiu codziennym w języku ukraińskim, podczas gdy w języku rosyjskim rozmawia 44,5% (*Большинство граждан...*).

Współczesny świat jest w dużej mierze ukształtowany przez media. W kontekście wpływu mediów na życie człowieka i społeczeństwa w organizacji oraz funkcjonowaniu światowego forum informacyjnego coraz wyraźniej powstaje taka tendencja, że wydarzenie polityczne lub ekonomiczne ma dla nas jakieś znaczenie tylko wtedy, kiedy mówi się o nim w mediach. Ukraińskie tygodniki społeczno-polityczne w różny sposób przedstawiają informacje, związane z Polską.

„Ukraiński tydzień” skupia się na osiągnięciach Polski i jej znaczeniu dla europejskiej przyszłości Ukrainy. „Fokus” starał się wzbudzić zainte-

resowanie publikacjami, dlatego szukał wiadomości sensacyjnych (skandal z synem Donalda Tuska, duże opady śniegu, Euro-2012). Dziennikarze „Korrespondent” jeździli do Polski, spotykali się z ekspertami i dokładnie analizowali wydarzenia w celu napisania dobrego artykułu.

W niektórych publikacjach wizerunek Polski był wykorzystany w celu pokazania różnicy między życiem ukraińskim a polskim, ukraińską i polską władzą itd. Każdy z omawianych tygodników ma swoją stronę internetową. Należy zauważyć, że wiadomości o Polsce pojawiają się tam częściej, niż na łamach magazynu. Ogólnie biorąc materiałów o Polsce jest niewiele („Ukraiński tydzień” – 9, „Fokus” – 5, „Korrespondent” – 9, „Kommentarii” – 8). Jeśli weźmiemy pod uwagę publikację o Polsce, prawie wszystkie z nich były pozytywne (oprócz materiału o operacji „Wiśla” w tygodniku „Korrespondent”). Polscy eksperci twierdzą, że dla 82% Ukraińców Polska jest krajem przyjaznym, i tylko dla 9% – nieprzyjaznym (*Конечна-Саламатін*, 2008). Statystyki te potwierdzane są również charakterem materiałów o Polsce w prasie Ukraińskiej. Media kreują atrakcyjny wizerunek Polski. Polska przedstawiana jest jako kraj sukcesu. Przyczyną tego stanu rzeczy jest to, że Polska jest członkiem UE, gospodarka kraju rozwija się, a rząd dba o swoich obywateli. Publikacje typu *Spójrz, jak jest pięknie u naszego sąsiada* pozwalają porównać sytuację w Polsce z ukraińską rzeczywistością.

2012 rok był bardzo ważnym rokiem zarówno dla Polski, jak i dla Ukrainy. Dziennikarze pisali o przygotowaniu i przeprowadzeniu przez Polskę Euro-2012, ale takich materiałów nie było zbyt dużo. Można to wyjaśnić tym, że media ukraińskie są przyzwyczajone do skupienia się na życiu własnego kraju. Na ogólny, informacja o Polsce na łamach ukraińskich tygodników – to wyjątkowa okazja, aby lepiej poznać sąsiedni kraj. Można było przewiedzieć, że wraz z przybliżeniem Ukrainy do Europy, media będą bardziej interesować się Polską.

Bibliografia

- Бузек Є., *Порятунком для Києва від «газової пастки» Кремля може стати Угода про асоціацію з ЄС*, <http://tyzhden.ua/Politics/60365>, 19.09.2012.
- Важке сусідство: Войцех Бородзіч-Смолінський про сучасні взаємини Варшави з Вільною*, <http://tyzhden.ua/World/53481>, 24.06.2012.
- Вміння слухати себе. Композитор Михайло Cai Caslavinieri Янковський про українців у Польщі, свободу музичного вибору та культуру оплати мистецтва*, <http://tyzhden.ua/Culture/63215>, 4.11.2012.

Добро пожаловать в шок. Туристы переключаются на более изощренные развлечения, <http://focus.ua/society/243755/>, 7.09.2012.

Дочитались до дыр. Украина стала европейским аутсайдером по числу людей, читающих книги, <http://korrespondent.net/showbiz/1335743-korrespondent-dochitalis-do-dyr-ukraina-stala-evropejskim-autsajderom-po-chislу-lyudej-chitayushchih-knii>, 3.04.2012.

«Еврогражданство» стало реальностью, <http://gazeta.comments.ua/?spec=1350555243&sart=1350556082>, 18.10.2012.

Еврозона – это не только денежные субсидии, <http://gazeta.comments.ua/?spec=1350555243&sart=1350556206>, 18.10.2012.

ЕС еще выиграет от кризиса. А что сделает Украина?, <http://gazeta.comments.ua/?spec=1350555243&sart=1350556022>, 18.10.2012.

Зажегли Ночь. Как польский Люблин стал одним из главных артистических центров Европы, <http://korrespondent.net/showbiz/1359874-korrespondent-zazhgli-noch-kak-polskij-lyublin-stal-odnim-iz-glavnih-artisticheskikh-sentr-evropy>, 14.06.2012.

Западные адвокаты Украины и Президента Януковича, <http://gazeta.comments.ua/?spec=1334302587>, 13.04.2012.

Игра слов. Фокус составил словарь Евро-2012, <http://focus.ua/society/237308/>, 6.07.2012.

Конечна-Саламатін Й. (2008), *Для більшості українців Польща – абсолютно дружня країна*, <http://2008.dif.org.ua/ua/events/opkgrlk>.

Konieczna-Salamatin J., (2011), *Coraz dalsi sąsiedzi? Wizerunek Polski i Polaków na Ukrainie*, Warszawa.

Либеральный радикал. 12 идей главного архитектора польских реформ, <http://korrespondent.net/business/economics/1318878-korrespondent-liberalnyj-radikal-12-idej-glavnogo-arhitektora-poljskih-reform>, 12.02.2012.

Маленькая Польша строится, <http://gazeta.comments.ua/?spec=1350555243&sart=1350556313>, 18.10.2012.

Место под Евро. Польская студентка сделала бизнес на дешевом жилье в Киеве для туристов, <http://focus.ua/economy/232173/>, 22.05.2012.

Неисправимые оптимисты, <http://gazeta.comments.ua/?spec=1334302587&sart=1334302807>, 13.04.2012.

Не наше воспитание. Чем отличается жизнь детей польских высших чиновников от украинских, <http://korrespondent.net/world/1328459-korrespondent-ne-nashe-vospitanie-chem-otlichaetsya-zhizn-detej-poljskih-vysshih-chinovnikov-ot-ukrainsk>, 13.03.2012.

Ньюсмейкер недели. На двух стульях, <http://focus.ua/foreign/241800/>, 16.08.2012.

Ньюсмейкер недели. Снег сквозь слёзы, <http://focus.ua/society/253688/>, 13.12.2012.

Підписувати чи не підписувати, <http://tyzhden.ua/Politics/68234>, 20.12.2012.

Поле битви за минуле: Єжи Айслер про польський досвід де радянізації, <http://tyzhden.ua/History/43120>, 27.01.2012.

Польща зовет. Польща становится ключевым работодателем украинцев, <http://korrespondent.net/business/companies/1384700-korrespondent-polsha-zovet-polsha-stanovitsya-klyuchevym-rabotodatelem-ukraincev>, 20.08.2012.

Последние жертвы войны. Как проводилась операция Висла, <http://korrespondent.net/ukraine/events/1357650-korrespondent-poslednie-zhertvy-vojny-kak-provodilas-operaciya-visla-arhiv>, 7.06.2012.

Польша не будет тянуть Украину в Европу силой, <http://gazeta.comments.ua/?spec=1350555243&sart=1350556475>, 18.10.2012.

Почему Евросоюз не развалится, <http://gazeta.comments.ua/?spec=1350555243&sart=1350556391>, 18.10.2012.

Почему Украина нужна Европе, <http://gazeta.comments.ua/?spec=1350555243&sart=1350556592>, 18.10.2012.

Приглашение в Польшу. Как Варшавская фондовая биржа обогнала всех конкурентов в Центральной Европе, <http://korrespondent.net/business/rynki/1374115-korrespondent-priglashenie-v-polshu-kak-varshavskaya-fondovaya-birzha-obognala-vseh-konkurentov-v-centr>, 25.07.2012.

Смоляр А., Відновлення повної демократії в Україні може відбутися тільки внаслідок тиску на владу з боку громадян, <http://tyzhden.ua/Politics/63980>, 9.11.2012.

Стоит ли Украине идти польским путем, <http://gazeta.comments.ua/?spec=1350555243>, 18.10.2012.

Треснувший костел. В Польше, самой религиозной стране Европы, кризис веры, <http://korrespondent.net/world/1331687-korrespondent-tresnuvshij-kostel-v-polshe-samoj-religioznoj-strane-evropy-krizis-very>, 21.03.2012.

Шопен, Валенса и польское чудо. На что делала ставку Польша, готовясь к чемпионату Евро-2012, <http://korrespondent.net/sport/echampionship/1349433-korrespondent-shopen-valensa-i-polskoe-chudo-na-ctho-delala-stavku-polsha-gotovyas-k-championatu-ev>, 15.05.2012.

Poland in the Ukrainian press (on the basis of the weeklies “Ukrainskyi Tyzhden,” “Focus,” “Korrespondent” and the “Kommentarii” newspaper)

Summary

The paper describes publications about Poland in the Ukrainian press. The author analyses the weekly news magazines “Ukrainskyi Tyzhden,” “Focus,” “Korrespon-

dent” and the “Kommentarii” newspaper in 2012. Particular attention is given to the subjects of the publications. The position of the Ukrainian mass media is important in improving bilateral relations. The analysis of publications about Poland reveals the trends in information policy and the formation of Poland’s image among Ukrainians.